

Kassebetjentenes egen Sag, som det allerede findes omtalt i den almindelige Kasseforordning, at hvor der stilles Kautionsfor dem af andre, og Kautionsisten opfiger sin Sikkerhed, maa Embedsmændene stille anden Sikkerhed inden Kautionsens Udlob, da han ellers maa fratræde Embedet. Her maa Forholdet jo blive et lignende, saaledes at Embedsmændene maa stille anden Sikkerhed, hvis det Selskab, der har paataget sig Forpligtelsen dertil, ikke længere er i Stand til at fyldestgøre de Krav, som Regeringen stiller. Men Endringsforslagets Nr. 4 gaar ud paa, at Selskabet skal finde sig i, naar det misligholder sine Forpligtelser, at lade et saadant Beløb, som Finansministeren bestemmer, forblive i Statskassen, indtil de forsitrede Embedsmænd kunne have stillet Sikkerhed paa anden Maade. — Jeg skal med et Par Ord endelig omtale Endringsforslag Nr. 5, som gaar ud paa at gøre Reglen i Lovforslaget anvendelig ogsaa paa andre offentlige Oppebørselsbetjente end Statens, altsaa ogsaa f. Eks. paa de kommunale Oppebørselsbetjente, ligesom andre, der have med Oppebørsler at gøre, saaledes at de paa enhver af de Maader, som Lovforslaget omhandler, skulde kunne fyldestgøre deres Forpligtelse til at stille Sikkerhed. — Endelig er der Endringsforslag Nr. 6, som gaar ud paa, at Lovforslagets Titel forandres i Overensstemmelse med dets forandrede Indhold.

Finansministeren (Lütjens): Den ærede Ordfører udtalte, at det var ikke særdeles indgribende Forandringer, Udvalget har stillet Endringer om, og det maa jeg til en vis Grad indrømme, idet det jo dog maa siges, at Udvidelsen til ogsaa at omfatte gensidige Kautionsforeninger blandt Embedsmændene er ikke en ganske uvæsentlig Udvidelse af det, der er taget Sigte paa gennem Lovforslaget, hvilket jo var at lade Embedsmændene at stille fyldestgørende Sikkerhed. Men jeg skal fuldtud indrømme, at denne Tilføjelse er af en god Art og vil have sin væsentlige Betydning for Embedsmændene, og vistnok derfor ogsaa vil blive paakønnet af disse. Jeg kan derfor tiltræde dette Endringsforslag, idet jeg for øvrigt straks skal udtale, at jeg ogsaa er tilfreds med alle de øvrige af Udvalget stillede Endringer. Det er jo et Forhold, der allerede paa Forhaand har udviklet sig, idet enkelte Klasser af Embedsmænd have saadanne Kautionsforeninger. Jeg skal saaledes gøre Opsmærksom paa, at der under Indenrigsministeriets Approbation har dannet sig en Kautionsforening af Statsbanernes undergivne navnlig paa Tra-

fikkomraadet. Der er der talrige Klasser af Embedsmænd af den Art, som ere understøttede Forpligtelsen til at stille Kautions. De have samlet sig i en Kautionsforening og have følt sig tilfredse ved denne Sammenlutning, men have altsaa hidtil levet deres Liv og ført deres Virksomhed uden nogen Statskontrol fra Finansministeriets Side. Dette Forhold, som jeg i øvrigt anser for et sundt og godt Forhold, giver mig Anledning til at udtale, hvorledes dette Forhold med Kautionsforeninger blandt Embedsmænd formodentlig vil udvikle sig. Jeg ser da saaledes paa det, at herefter ville de under Ministerierne sorterende Embedsmænd, der skulle stille Kautions, først søge hen til den vedkommende Minister for at forelægge Sagen, og det paagældende Ministerium vil da brevveksle med Finansministeriet for at faa reguleret Hensynet til, hvor stor Sikkerheden skal være, og hvordan den skal effektueres. Det vil næppe nogen Sinde stille sig saaledes, at de Embedsmænd, der saaledes kunne gaa ind i en Kautionsforening, skulde blive bundne til at indtræde i den, at det altsaa skulde være en obligatorisk Forpligtelse at gaa ind i en saadan Forening, i det mindste kan der fra Finansministeriets Side ikke være Tale om at opstille en saadan Fordring. Men ved Siden af det vil der altsaa saa meget mere blive taget under Overvejelse, hvilke Midler der muligvis skulle stilles som Sikkerhed, foruden at de paagældende Embedsmænd, der ere Medlemmer af Kautionsforeningen, selvølgelig forpligte sig solidarisk. I den Kautionsforening, som jeg nys omtalte, er den stillede Garantifond ikke særdeles stor, der er ogsaa indskudt Midler til Administrationsudgifternes Afholdelse, og dernæst er der det solidariske Ansvar. Der vil altsaa, saaledes som jeg ser paa det, udvikle sig et Medansvarforhold mellem de forskellige Ministerier med Hensyn til disse Kautionsforeningers Udvikling, og jeg ser i den hele Sag ikke nogen Banfelighed, i alt Fald ikke større Banfelighed, end at den med god Vilje ved Samvirken mellem de forskellige Administrationsgrene lettelig kan overvindes. — Jeg har heller ikke noget at indvende mod det andet Endringsforslag eller det deraf følgende tredje Endringsforslag. Naar der i Lovforslaget ikke var udelukket Selskaber uden for Riget, var det ikke egentlig, fordi man tænkte paa at indlade sig med Selskaber, der ikke havde Hjemsted her i Landet, det var mere gjort for ligesom at have en Slags Trusel eller Tvang mod det eneste Selskab, der for Tiden er her i Landet, altsaa for at etablere en Slags Konkur-